

[Poul Nødgaard]

inden den 1. januar 1996 forhandler sig til rette om det, som flertallet her i Folketinget ønsker at de skal forhandle sig til rette om, så falder hammeren, og så bliver der fastsat nogle regler for dette område.

EF-direktiverne ved vi jo alle sammen er udmærkede, og det var sådan set ret og rimeligt at gå så langt og så ikke længere, og det var i realiteten det, vi skulle have gennemført her i dag. Men nu vil man så vedtage et lovforslag, som betyder, at loven bliver skærpet i løbet af 1½-2 år. Heldigvis er jeg helt sikker på, at der til den tid ikke længere er et flertal, der kan gennemføre en skærpet lov, for den skærpede lov kommer, hvis Folketinget fortsat er sammensat således, som vi ser det i dag. Derfor vedtager vi faktisk, når vi om et øjeblik stemmer, en skjult dagsorden bag dette her, og den går ud på, at hvis man ikke makker ret, skal Folketinget nok få én til at sige: Javel! Og det sker, og det er jeg desværre meget, meget ked af.

Jeg forstår godt, at dansk erhvervsliv er tосet, specielt nu, hvor vi har en samordningsminister, der påstår, at hun tager sig af erhvervslivets forhold. Det har hun i hvert fald ikke gjort i dette tilfælde, selv om lovforslaget er en smule bedre, end det oprindeligt var. Industriministeren er særdeles velkommen til at ryste på hovedet. Det gør industriministeren, når man siger noget, som hun ikke bryder sig om. Industriministeren kunne have gjort sig den ulejlighed at komme til møde i Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg i går kl. 16, som hun var blevet bedt om. Men hun havde meget andet for, bl.a. at sidde ved siden af statsministeren, som skulle holde en eller anden slags trontale, som lå ovre i tasken. Der kunne hun lige så godt have set den.

Formanden:

Jeg vil henstille, at man i hvert fald overholder taletiden.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

I øjeblikket virker det, når vi diskuterer denne lovgivning, som om vi overhovedet ikke har nogen lovgivning på dette område i forvejen, der sikrer en eller anden form for minimums-

beskyttelse, som om det er fuldstændig usædvanligt, det, vi gør her. Det er det jo ikke. Selvfølgelig skal der være lovgivning på sådan nogle felter som her. Det er der ikke noget som helst mærkeligt i. Hvis man kan aftale sig frem til noget, er det fint, men hvis man ikke kan det, er vi nødt til at have en lovgivning. Og hvorfor er vi det? Ja, det er vi naturligvis, fordi det ellers går ud over de virksomheder, der handler ordentligt. Jeg mener virkelig, at virksomheder, der har en god personalepolitik, og som giver deres personale udviklingsmuligheder i bred forstand, forhandler med deres personale, inden der sker større afskedigelser. Det er der jo masser af eksempler på. Så det er altså en mærkværdig diskussion, der nærmest går ud på, at hele det danske erhvervsliv bryder sammen! Det minder fuldstændig om dengang, da man sagde, at hvis folk skulle have ferie, ville erhvervslivet bryde sammen, og hvis det skulle være tilladt at få barselorlov, ville det gå helt galt, og alle de andre argumenter, der i de sidste hundrede år har været på dette område fra en reaktionær opposition. Jeg er noget forbløffet over at høre det.

Og hvad er så sandheden om dette her? Nu skal vi jo ikke tage hele debatten fra for hundrede år siden eller debatten fra dengang, da vi vedtog dagsordenen, op igen, men hvad er forudsætningerne for, at vi overhovedet gør noget? De er, at danske virksomheder har en meget kort planlægningshorisont i forhold til deres personale med hensyn til afskedigelser. Det er dokumenteret, og det er noget, vi ved. Og hvorfor har de det? Det er, fordi vi har det fortrinlige dagpengesystem, som vi har. Det har gjort, at danske virksomheder kan planlægge mindre, end de gør i udlandet.

Og det, vi nu i al stilfærdighed siger, er, at med en arbejdsløshed, der er så stor, som den er, er det mindste, man kan gøre, at give sig tid til at tale med medarbejderne, så medarbejderne kan indstille sig på forholdene, sådan at medarbejderne får mulighed for at komme ind i en ny situation, så arbejdsløsheden ikke vokser. Det er da rimelig sund fornuft.

(Kort bemærkning).

Per Stig Møller (KF):

Jeg må sige, at det må være meget, meget vanskeligt for regeringen at finde ud af, hvad denne lov kommer til at betyde, for nu har vi